

Centraal Justitieel Incassobureau
Ministerie van Justitie en Veiligheid

> Retouradres Postbus 1794 8901 CB Leeuwarden

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Directoraat-Generaal Straffen en Beschermen

Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Directie

Westerstate
Tesselschadestraat 55
8913 HA Leeuwarden
Postbus 1794
8901 CB Leeuwarden
T 058 215 95 55
www.cjib.nl

Contactpersoon

Datum 25 juli 2023

Betreft Consultatiereactie conceptwetsvoorstel tot vaststelling van Boek 1, Hoofdstuk 10, en de Boeken 7 en 8 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (de tweede vaststellingswet van het Wetboek van Strafvordering)

Ons kenmerk

Bijlagen
1

Geachte heer ,

Bij brief van 18 april jl. is het CJIB door directie Wetgeving en Juridische Zaken (DWJZ) in de gelegenheid gesteld reactie te geven op het conceptwetsvoorstel tot vaststelling van Boek 1, Hoofdstuk 10, en de Boeken 7 en 8 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (de tweede vaststellingswet van het Wetboek van Strafvordering) en in het bijzonder aandacht te besteden aan de consequenties van de voorgestelde regeling voor het CJIB. In deze boeken zijn respectievelijk de Tenuitvoerlegging en de Internationale en Europese strafrechtelijke samenwerking opgenomen. Bijgaand treft u de reactie van het CJIB aan.

Toelichting

De inhoud van de tweede vaststellingswet is gedurende heel 2022 op onderdelen met DWJZ en ketenpartners besproken in de ambtelijke juridische werkgroep (de 'Gecombineerde werkgroep').

Met de wet Herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (wet USB) en de wet Herziening regeling internationale samenwerking in strafzaken is de inhoud van de nieuwe boeken al gemoderniseerd en als de Boeken 5 (internationale samenwerking in strafzaken) en 6 (tenuitvoerlegging) ingevoegd in het huidige WvSv. Deze boeken worden in het nieuwe WvSv omgezet naar de Boeken 7 en 8. DWJZ heeft aangegeven dat het technische wijziging betreft, maar dat laat onverlet dat er op meerdere onderdelen ook inhoudelijke wijzigingen hebben plaats gevonden. In de Gecombineerde werkgroep zijn ambtelijk waar nodig opmerkingen ingebracht. Deels konden deze opmerkingen en suggesties met een extra toelichting in de Memorie van Toelichting (MvT) worden ondervangen, deels werden de bepalingen aangepast en deels zijn er nog punten waaraan nog niet is tegemoet gekomen. Ten slotte waren er nog (overige) punten die na nadere lezing een reactie vergden.

De consultatiereactie betreft een juridisch inhoudelijke reactie op het huidige conceptwetsvoorstel gericht aan DWJZ. De vragen, opmerkingen en overwegingen bij de wetteksten kunnen daarom op een veelheid aan punten betrekking hebben

Directie

Datum
25 juli 2023

Ons kenmerk

en van verschillende orde en grootte zijn. Het zijn doorgaans technisch juridische en complexe of principiële punten.

Tot slot

De reactie is niet gericht op de uitvoeringsconsequenties. Wel wordt bij een enkel punt ingegaan op impact. Een analyse voor een globaal beeld van de uitvoeringsconsequentie op basis van de thans bekende conceptwetsvoorstellen, zowel de eerste als de tweede vaststellingswet, vindt separaat plaats. Hierover wordt u later dit jaar geïnformeerd.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

Algemeen directeur

Centraal Justitieel Incassobureau
Ministerie van Justitie en Veiligheid

> Retouradres Postbus 1794 8901 CB Leeuwarden

Directie Wetgeving en Juridische Zaken
Sector straf en sanctierecht

Postbus 20301
2511 EH DEN HAAG

Afdeling Strategie & Beleid
www.cjib.nl

Ons kenmerk

Uw kenmerk
Nieuw Wetboek van
Strafvordering

Datum 25 juli 2023
Betreft Reactie tweede vaststellingswet nieuw Wetboek van Strafvordering
(Boeken 7 en 8)

Geachte mevrouw

Bij brief van 18 april 2023 is het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) gevraagd een reactie te geven op het conceptwetsvoorstel tot vaststelling van Boek 1, Hoofdstuk 10, en de Boeken 7 en 8 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (de tweede vaststellingswet van het Wetboek van Strafvordering). In het bijzonder is gevraagd aandacht te besteden aan de consequenties van de voorgestelde regeling voor het CJIB. Het CJIB heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsontwerp.

Zoals aangegeven in uw verzoek is het wetsvoorstel tot stand gekomen in samenwerking met de betrokken ketenorganisaties in de Gecombineerde werkgroep Sv waar ook het CJIB deel van uitmaakt. Het CJIB heeft deze samenwerking en vroegtijdige betrokkenheid zeer gewaardeerd en heeft op deze wijze meerdere aandachtspunten al kunnen adresseren en bespreken. Veel van de door het CJIB aangedragen aandachtspunten zijn binnen de bijeenkomsten reeds opgelost middels nadere uitleg of aanpassing. De verschillende onderdelen van de wet zijn in delen besproken in de werkgroep, hetgeen het bemoeilijkte om goed overzicht te hebben op de tekst en alles in samenhang te kunnen beoordelen. Na lezing van de nu in zijn geheel voorliggende teksten heeft het CJIB nog een aantal (additionele) opmerkingen en suggesties die het CJIB graag wil voorleggen. Sommige vragen en opmerkingen betreffen ophelderingsvragen, anderen concrete verzoeken tot aanpassing.

Uitgangspunt van de tweede vaststellingswet is dat met recente aanpassingen van de Wet USB en de wet Herziening regeling internationale samenwerking in strafzaken de Boeken 5 en 6 van het huidige Wetboek van strafvordering al gemoderniseerd zijn (in de tweede vaststellingswet betreft dat de Boeken 7 en 8). Volgens de MvT gaat het hierbij vooral om een technische omzetting en om enkele verbeteringen van de Wet USB. Deze benadering kan wellicht de indruk wekken dat de wijzigingen beperkt in omvang zijn en dat daardoor de impact beperkt zou zijn. Het CJIB kan dit echter nog onvoldoende beoordelen. Het proces van het nader in beeld brengen van de structurele en incidentele uitvoeringsconsequenties loopt en vergt nog tijd. Een aantal opvallende wijzigingen die impact heeft zal ik evenwel hieronder benoemen.

In het vervolg van deze brief treft u eerst een aantal algemene opmerkingen over het wetsvoorstel aan, vervolgens een meer algemene reactie op de MvT en tenslotte enkele opmerkingen naar aanleiding van specifieke wetsartikelen en de artikelsgewijze toelichting daarop.

Algemene opmerkingen

In algemene zin kan het CJIB zich vinden in het conceptwetsvoorstel. Zoals hiervoor is aangegeven en aan de TK is bericht, is de inhoud van de Boeken 7 en 8 al eerder gemoderniseerd met de wet Herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (wet USB) en de wet Herziening regeling internationale samenwerking in strafzaken en gaat het (merendeels) om een technische omzetting. Het CJIB constateert echter dat niet alle wijzigingen beleidsarm zijn of meer impact hebben dan met een 'slechts' technische wijziging wordt beoogd. Naar aanleiding van sommige wijzigingen die puur tekstueel zijn, verwacht het CJIB mogelijk aanzienlijke incidentele impact zoals bijvoorbeeld de vervanging van de term 'last' door de term 'opdracht'. Deze wijziging werkt ook door in de tenuitvoerleggingsketen. Door te spreken van een technische omzetting wordt dit onvoldoende erkend.

Daarnaast beoogt het wetsvoorstel in hoofdstuk 10 van Boek 1 een verduidelijking aan te brengen in de verantwoordelijkheidsverdeling tussen de Minister voor Rechtsbescherming (hierna: de minister) en het Openbaar Minister (OM). Het CJIB stelt dit op prijs omdat met de Wet USB onduidelijkheid bestond over de inhoud van het begrip 'rechterlijke beslissing'. De vraag is echter of de nieuwe bepaling ook voldoende duidelijkheid brengt. Hieronder zal in dit verband een nadere toelichting volgen.

Reactie op de Memorie van Toelichting (MvT) in algemene zin

Verzoek

De rol van het CJIB completer weer te geven in de MvT en hiervoor aansluiting te zoeken bij de tekst in de MvT bij de Wet USB. Een tekstvoorstel is als bijlage bij de consultatiereactie gevoegd.

Het CJIB vindt het belangrijk dat de rol van het CJIB in de tenuitvoerlegging sterker tot uitdrukking komt in de algemene, maar ook artikelsgewijze, toelichting. Het CJIB heeft dit reeds ingebracht in de gecombineerde werkgroep en voor enkele passages een tekstvoorstel gedaan. Hieruit zijn elementen overgenomen, maar het CJIB verzoekt om de toelichting op de rol, taken en verantwoordelijkheden van het CJIB als operationeel ketenregisseur uitvoeriger op te nemen; vergelijkbaar met de manier zoals in de MvT bij de Wet USB. Het nieuwe wetboek en de MvT daarbij staat immers aan de basis van de tenuitvoerlegging en moet een helder vertrekpunt blijven bieden. In de voorliggende teksten is de rol van de minister/het CJIB veelal beperkt tot het routeren van strafrechtelijke beslissingen en het bijhouden van een volledige administratie. Het CJIB meent dat daarmee geen recht wordt gedaan aan de daadwerkelijke situatie en verantwoordelijkheid. In de bijlage is een tekstvoorstel opgenomen voor de toelichting bij hoofdstuk 10 van Boek 1. Er zijn meerdere passages in de MvT waar het gewenst is een aanvulling te doen o.a. in het geval van Boek 7, art. 7.2.1. Het CJIB biedt aan hiervoor tekstvoorstellen te doen.

Verzoek

De term 'AICE' niet meer te gebruiken in de MvT, maar deze te vervangen door de organisatiernaam 'CJIB'.

Bij de totstandkoming van de Wet USB is de term AICE in gebruik genomen en inmiddels algemeen bekend. Het heeft echter de voorkeur van het CJIB om de term AICE niet meer te gebruiken maar het CJIB als organisatie te benoemen, ook als het expliciet gaat over de rol van operationeel ketenregisseur. Het AICE is immers onderdeel van het CJIB, evenals andere onderdelen van het CJIB die namens de minister bevoegdheden uit het wetboek van Strafvordering uitoefenen, maar niet expliciet worden genoemd. Welk onderdeel binnen het CJIB een specifieke bevoegdheid uitoefent, is meer een interne aangelegenheid van de organisatie. Vergelijk bijvoorbeeld de verschillende onderdelen binnen DJI die niet afzonderlijk worden benoemd in de context van het wetsontwerp. Daarnaast dekt de term AICE niet (meer) de lading van de werkzaamheden die door het CJIB als operationeel ketenregisseur worden uitgeoefend.

Opmerkingen bij specifieke artikelen

Hieronder volgt een aantal verzoeken om verduidelijking, (tekstuele) opmerkingen en aanvullingen die bij het lezen van de voorgestelde wetsartikelen en de MvT opkwamen.

Verduidelijking verantwoordelijkheidsverdeling, Art. 1.10.1 en 1.10.7 lid 1

Verzoek

- Het artikel zo veel mogelijk te verduidelijken waardoor de verantwoordelijkheid van de minister overzichtelijk en helder is. Het CJIB blijft hierover graag in gesprek met DWJZ.
- In het verlengde hiervan verzoekt het CJIB om aanpassing van artikel 1.10.7 lid 1 in die zin, dat niet het OM maar de minister in beginsel verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen waar de wet geen duidelijkheid over biedt.

In art. 1.10.1 is bepaald dat de tenuitvoerlegging van daar genoemde beslissingen door de minister plaatsvindt. Ten aanzien van de huidige regeling (art. 6.1.1) bestaat in de praktijk onduidelijkheid over wat precies wordt verstaan onder 'rechterlijke beslissingen'. Met het nieuwe artikel moet deze onduidelijkheid zijn weggenomen. Het CJIB begrijpt dat in de nieuwe wet is gepoogd de huidige onduidelijkheid weg te nemen. De nieuw voorgestelde tekst laat naar onze mening echter nog steeds ruimte voor vragen omtrent de verantwoordelijkheidsverdeling. Dit is onwenselijk, omdat de uitvoering van de betreffende beslissingen en de daarbij behorende bevoegdheden hun juridische basis vinden in dit nieuwe artikel. Zonder solide juridische basis is er geen gedegen grondslag voor de betreffende werkzaamheden. Dit kan niet alleen tot discussie leiden in de keten, maar het is ook vanuit maatschappelijk oogpunt onwenselijk als de grondslag van de taken van het CJIB ter discussie wordt gesteld, door bijvoorbeeld de advocatuur.

Ook de gekozen systematiek, waarbij art. 1.10.1 de verantwoordelijkheid van de minister regelt en art. 1.10.7 lid 1 als restbepaling fungeert waarin al het overige onder de verantwoordelijkheid van het OM wordt gebracht, is niet voor de hand liggend gelet op de rol van de Minister in de tenuitvoerlegging sinds de Wet USB.

Hierdoor ontstaan mogelijk vragen over de verantwoordelijkheidsverdeling. De wet USB beoogt de minister verantwoordelijk te maken voor de tenuitvoerlegging. Bij dit uitgangspunt lijkt het niet passend om voor de restcategorie de verantwoordelijkheid bij het OM te laten. Het CJIB verzoekt daarom de minister in art. 1.10.7 lid 1 aan te wijzen als verantwoordelijke.

Het is helderder en daarmee wenselijk wanneer in één duidelijk artikel in één oogopslag te zien is welke beslissingen onder verantwoordelijkheid van de minister vallen. Van belang is dat voor de verschillende professionals die gebruik gaan maken van het nieuwe wetboek, direct duidelijk is hoe de verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging is geregeld en waarbij geen voorkennis is benodigd uit het totstandkomingstraject.

Een voorbeeld betreft de tenuitvoerlegging van vrijheidsbeperkende sancties en meer specifiek het bijbehorende toezicht. Uit lid 4 zou kunnen worden opgemaakt dat het toezicht onder het bereik van dit artikel 1.10.1 zou vallen, maar ook in het nieuwe art. 7.2.1 zou een rol voor de minister bij de tenuitvoerlegging van toezicht zijn neergelegd. Om onduidelijkheden te voorkomen binnen de keten, maar vooral ook bij de advocatuur en andere derden, stellen wij voor in art. 1.10.1 expliciet op te nemen dat de minister ook verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van toezicht. Verderop in deze brief zal op dit punt ook nog nader worden ingegaan.

Over de vraag welke beslissingen precies vallen onder de verantwoordelijkheid van artikel 1.10.1 heeft het CJIB naar aanleiding van de bijeenkomsten met de gecombineerde werkgroep met DWJZ en het OM gesproken om tot verduidelijking te komen. Het CJIB stelt voor dit gesprek voort te zetten om over nog openstaande punten helderheid te krijgen. De uitkomsten van dat gesprek kunnen zo mogelijk nog tot aanscherpingen in de wet leiden. Zo heeft het CJIB o.a. nog vragen over het bevel tot observatie van de verdachte (art. 2.10.23 e.v. Sv) en de beslissing tot toekenning van schadevergoeding (Hoofdstuk 6, titel 6 van Boek 6). Ten slotte moet nog worden geregeld dat de tenuitvoerlegging van beslagbeslissingen en voorlopige beslissingen inzake verkeersbewijzen onder verantwoordelijkheid van de minister worden tenuitvoergelegd.

In lid 1 van het artikel wordt gesproken over tenuitvoerlegging van 'andere bij de wet bepaalde beslissingen'. Hiermee is gedeeltelijk tegemoet gekomen aan de wens van het CJIB om artikel 1.10.1, in dit verband, zo volledig mogelijk te maken. Het CJIB gaat er dan ook van uit dat in de aan te passen sectorale wetgeving een duidelijke verwijzing naar de verantwoordelijkheid van de minister wordt opgenomen.

Inhoudelijke verduidelijkingen Boek 7 (tenuitvoerlegging)

Het CJIB ziet graag de volgende verduidelijkingen in de wet, dan wel Memorie van Toelichting:

- Voorschotregeling (artikel 7.5.3)

Verzoek

Het verduidelijken van de betekenis van "resterende bedrag" in artikel 7.5.3.

Een uitkering op grond van de voorschotregeling is geregeld in art. 7.5.3.

De formulering kan zorgen voor onduidelijkheid nu er staat dat "het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel" wordt uitgekeerd aan het slachtoffer. Als het gaat om overige feiten zijnde niet-zeden en geweldsmisdrijven is dat namelijk niet het geval. Het slachtoffer ontvangt dan het resterende bedrag van de uitkering waarvoor hij in aanmerking komt op grond van de voorschotregeling, namelijk (het restant van) € 5000,00 en niet het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel. Het betreft weliswaar dezelfde formulering als in het huidige WvSv, maar na herlezing is het CJIB van mening dat het artikel een onjuiste indruk kan wekken. Het artikel kan zo gelezen kunnen worden dat bij alle feiten recht bestaat op een volledige (restant) uitkering van de schadevergoedingsmaatregel op grond van de voorschotregeling terwijl dat niet zo is. De uitkering voor andere feiten dan zeden en geweld is immers op dit moment beperkt tot maximaal € 5000,00. Het CJIB zou graag zien dat deze tekst wordt verduidelijkt in die zin dat recht bestaat op het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel waar het slachtoffer recht op heeft conform de voorschotregeling zoals neergelegd in art. 7.5.10 lid 2.

- Verrekening (art. 7.5.22)

Verzoek

- Het creëren van een discretionaire ruimte om in bijzondere situaties af te kunnen zien van de bevoegdheid om te verrekenen.
- het geven van een toelichting bij het vervallen van artikel 538 Sv en de verhouding tot artikel 7.5.22.

Bij de Wet USB is in art. 7.5.22 (huidig art. 6.1.13) in het Wetboek van Strafvordering de bevoegdheid voor de minister geïntroduceerd om tot verrekening over te gaan. In het kader van de (nadere) beleidsinvulling van die bevoegdheid is het CJIB gebleken dat aan het CJIB geen ruimte is gegeven om in bijzondere situaties af te wijken van het uitgangspunt om (altijd) te verrekenen. Het CJIB acht een discretionaire ruimte in de wet en de toelichting wenselijk om in bijzondere situaties hardvochtige effecten van de verrekening voor veroordeelden te voorkomen. In die bijzondere situaties (in beleid vastgelegde contra-indicaties) kan dan worden afgezien van verrekening. Gedacht kan worden aan slachtofferbelangen die prevaleren boven verrekening door de minister bij veroordeelden die geld ontvangen als slachtoffer van een ernstig strafbaar feit, maar tegelijk ook een geldboete voor een lichte overtreding moeten betalen. Of de situatie dat iemand door de verrekening onder het bestaansminimum komt.

Het CJIB constateert dat de huidige mogelijkheid voor de rechter, om een toe te kennen schadevergoeding na strafvorderlijk optreden ingevolge titel 6.1 te verrekenen met openstaande onherroepelijke strafrechtelijke sancties op grond van artikel 538 Sv, niet terugkomt in de eerste vaststellingswet Wetboek van Strafvordering zoals aangeboden aan de Tweede Kamer. Omdat niet bekend is of aan het schrappen van het huidige artikel 538 Sv een principiële keuze ten grondslag ligt, verzoek ik u het CJIB te informeren of deze mogelijkheid tot verrekenen niet langer bestaat, of dat de uit te keren schade op grond van artikel 7.5.22 Sv kan worden verrekend door de minister.

Inhoudelijke verduidelijkingen Boek 8

Het CJIB ziet graag de volgende verduidelijkingen in de wet, dan wel Memorie van Toelichting:

- Landelijke bevoegdheid OvJ (artikel 8.1.3)

Verzoek

In de MvT nader toe te lichten wat dit betekent voor de minister in de tenuitvoerlegging.

Art. 8.1.3 betreft de landelijke bevoegdheid van de Officier van Justitie (OvJ) in het kader van de internationale en Europese samenwerking. Verwezen wordt naar de toepasselijkheid van de artt. 1.3.1 en 1.3.5, ook voor zover die uitoefening niet gerekend kan worden tot opsporing en vervolging. Het is voor het CJIB niet helder of en welke gevolgen dit heeft voor de verantwoordelijkheid van de minister in de tenuitvoerlegging. Graag wil het CJIB in de MvT verduidelijkt zien wat onder de verantwoordelijkheid van de minister valt en wat onder de verantwoordelijkheid van de OvJ.

- Rechtshulpverzoek (artikel 8.2.3)

Verzoek

In de MvT nader toe te lichten, dan wel te heroverwegen, in hoeverre de OvJ ook in de fase van tenuitvoerlegging de bevoegdheid heeft tot het doen van een rechtshulpverzoek.

Art. 8.2.3 regelt de bevoegdheid tot het doen van een rechtshulpverzoek. De OvJ heeft in dit artikel een overstijgende bevoegdheid, dus ook in de fase van tenuitvoerlegging. Dit is opvallend omdat de minister sinds de invoering van de wet USB verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging. Het CJIB verzoekt om te verduidelijken of het nog wel is aangewezen dat deze verzoeken via de OvJ lopen of dat het voor de hand ligt dat de minister, gelet op de huidige verantwoordelijkheidsverdeling, ook rechtshulpverzoeken kan doen in de tenuitvoerlegging. Enkele voorbeelden van klassieke rechtshulpverzoeken die in de tenuitvoerlegging worden gedaan en door het CJIB worden opgesteld betreffen het opheffen van beslag, het uitwinnen van beslag, overdracht van executie, verzoek tot informatie en het verlengen van beslag.

- Europese toezichtbeslissing artikel 8.8.4. lid 4

Verzoek

In de MvT nader toelichten dat de minister verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van de toezichtsbeslissing en derhalve de beslissing dient te ontvangen.

Bij art. 8.8.4 lid 4 is bepaald dat de uitvaardiging van een Europese toezichtbeslissing door de OvJ plaatsvindt. In Boek 7 is een algemeen artikel opgenomen dat het CJIB bij toezicht geïnformeerd moet worden. Daaruit vloeit voort dat dit ook van toepassing is voor Boek 8. Het CJIB verzoekt om ter verduidelijking op te nemen in de MvT dat de minister (in dit geval het CJIB conform de bevoegdheidsverdeling bij toezicht) verantwoordelijk is voor de

tenuitvoerlegging van de onderhavige toezichtbeslissing en dat de uitspraak aangeleverd moet worden aan het CJIB.

- Bevoegdheidsverdeling Europese toezichtbeslissing (artikel 8.8.17 en 8.8.20 lid 2)

Verzoek

In de MvT bij deze artikelen expliciet op te nemen dat de, naar Nederlands recht geldende taak-en bevoegdheidsverdeling van toepassing is op de tenuitvoerlegging en in dit verband voor het overige te verwijzen naar de toelichting in artikel 8.8.12.

Art. 8.8.12 betreft de ontvangst van de Europese toezichtbeslissing. Het OM is bevoegd om die te erkennen en is bevoegd voor de uitvoering van die beslissing. In de MvT is dit verduidelijkt. In art. 8.8.17 is opgenomen dat de OvJ, na erkenning, er zorg voor draagt dat de toezichtbeslissing zo spoedig mogelijk wordt tenuitvoergelegd. In de MvT bij art. 8.8.12 wordt, onder verwijzing naar art. 8.8.17, duidelijk toegelicht dat de tenuitvoerlegging van de toezichtbeslissing plaats vindt op grond van de geldende taakverdeling tussen de verschillende betrokken organisaties. Het heeft voor het CJIB de voorkeur om in de MvT bij art. 8.8.17 een verwijzing op te nemen naar de verduidelijking bij art. 8.8.12.

Bovenstaande geldt ook voor art. 8.8.20 lid 2. Het CJIB verzoekt om in de MvT een verwijzing naar 8.8.17, dan wel art. 8.8.12 op te nemen, met name de passage over uitvoering overeenkomstig Nederlands recht, en daarmee conform USB-design.

Opmerkingen bij schorsing rechtsmiddelen

- Bezwaarschrift tegen toepassing vervangende hechtenis bij een taakstraf (artikel 1.10.2 lid 2 en 7.6.21)

Verzoek

- Een termijn van maximaal 30 dagen te verbinden aan de schorsende werking bij het indienen van een bezwaarschrift tegen de omzetting van een taakstraf.
- Een standaard termijn op te nemen waarbinnen een taakstraf moet worden verricht indien het bezwaar gegrond wordt verklaard.

Het CJIB merkt op dat per sanctie een regeling is getroffen voor het indienen van een bezwaarschrift. In art. 1.10.2 lid 2 in samenhang met art. 5.1.2 is opgenomen dat het instellen van beroep en bezwaar schorsende werking heeft, tenzij anders is bepaald. Het CJIB veronderstelt dat deze bepaling doorwerkt bij de aparte regelingen van bezwaar zoals bijvoorbeeld in Boek 7. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan een bezwaarschrift dat bij de beëindiging tbs kan worden ingediend (art. 7.4.14 lid 3 en 5). Overigens wordt in de MvT bij dit artikel verwezen naar de artt. 1.2.12 t/m 2.1.24. Deze laatste lijkt niet te bestaan. Dit moet waarschijnlijk 1.2.24 zijn.

Het maken van bezwaar is ook mogelijk tegen toepassing van vervangende hechtenis bij een taakstraf (art. 7.6.21); de zogenaamde omzetting. Volgens het

systeem van rechtsmiddelen in het nieuwe wetboek zou het bezwaar schorsende werking hebben. In de huidige situatie wordt in beginsel geen schorsende werking verleend aan dit rechtsmiddel. Het CJIB merkt op dat een van rechtswege schorsende werking mogelijk een aanzuigende werking zal hebben op het indienen van bezwaar. Het CJIB vreest dat dit de reeds schaarse zittingscapaciteit van de Rechtspraak zal belasten en mogelijk zal leiden tot langere doorlooptijden en een snelle tenuitvoerlegging zal belemmeren. Dit is niet wenselijk. Verder ziet het CJIB graag toegelicht hoe de schorsende werking van bezwaar zich verhoudt tot de uitvoeringstermijn van 18 maanden van de taakstraf (art. 7.6.1).

In het belang van een snelle en zekere tenuitvoerlegging is het noodzakelijk dat aan de schorsende werking een termijn wordt gesteld. Nu is het al zo dat vanwege de schaarste van zittingscapaciteit - nog zonder dat het aantal bezwaarschriften zal toenemen - het maanden duurt voordat een zitting kan worden ingepland. Om die reden wordt voorgesteld een maximale termijn aan de schorsende werking te stellen van 30 dagen, waarna de schorsende werking vervalt. Dit zal mogelijk een voortvarende afhandeling van het bezwaarschrift bespoedigen en kan de tenuitvoerlegging sneller worden hervat.

In lid 3 is opgenomen dat de rechtbank in de procedure van bezwaar het bevel tot vervangende hechtenis kan vernietigen en kan bepalen binnen welke termijn een aantal uren taakstraf moet worden verricht. Het CJIB stelt voor dat ook hier een termijn aan wordt gekoppeld omdat in de praktijk blijkt dat de termijnen vaak niet meegegeven worden in de beslissing, dan wel te kort zijn om tot uitvoering van de herkansing te kunnen komen. Voorgesteld wordt om op te nemen dat hiervoor een standaard termijn van 9 maanden geldt, zoals opgenomen in art. 7.6.1., tenzij de rechter anders bepaalt.

Voorgestelde aanvullingen

- Onderzoek naar vermogen veroordeelde (artikel 7.5.16 lid 1)

Verzoek

Opnemen dat het onderzoek naar vermogen gebeurt op voordracht van de minister en dat de minister waar nodig op de hoogte wordt gehouden van de uitkomsten van het onderzoek.

Lid 1 van artikel 7.5.16 bepaalt dat de OvJ een onderzoek kan starten naar het vermogen van de veroordeelde. Het CJIB ziet graag in het artikel opgenomen dat het doen van onderzoek naar vermogen gebeurt op voordracht van de minister. De minister is immers verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging en heeft inzicht in wat daarvoor nodig is. Verder is niet opgenomen dat de minister op de hoogte wordt gebracht van de uitkomsten van het onderzoek, die hij dan weer kan gebruiken voor de verdere tenuitvoerlegging. Het CJIB geeft in overweging dat toe te voegen aan art. 7.5.19.

- Wijziging maatregel 38v (artikel 7.6.12)

Verzoek

Het creëren van een mogelijkheid om de maatregel ex art. 38v te kunnen opheffen.

Art. 7.6.12 bevat de wijziging van de vrijheidsbeperkende maatregel ex art. 38 v. Het CJIB heeft de wens dat in de wet ook wordt opgenomen dat de rechter de mogelijkheid krijgt tot opheffing van de maatregel. In de MvT wordt de gelijkenis getrokken met de maatregel strekkende tot gedragsbeïnvloeding of vrijheidsbeperking ex art. 38z WvSr. In dit artikel is opheffing van de maatregel wel mogelijk gemaakt. In de MvT wordt verder niet toegelicht waarom hier niet voor is gekozen bij de maatregel van art. 38v WvSr. In de praktijk zijn hiervoor geen passende of werkbare oplossingen. Derhalve bij deze het verzoek om bij wijze van verbetering de mogelijkheid van opheffing van de maatregel op te nemen.

Impact tekstuele wijzigingen

- Wijziging "last" naar "opdracht"(o.a. art. 1.10.5)

Verzoek

Onderzoeken van de impact van het wijzigen van de term 'last' naar 'opdracht' en afhankelijk van de resultaten de wijziging handhaven met een nadere toelichting, dan wel achterwege laten.

Een aantal voorgestelde wijzigingen heeft mogelijk grote impact voor het CJIB. Het gaat dan met name om een terminologische wijziging. Het betreft onder meer art. 1.10.5 (algemene of bijzondere opdrachten) waarin de term 'last' is vervangen door de term 'opdracht'. Dit heeft potentieel grote incidentele (keten)impact, los van eventuele overgangsrechtelijke aspecten, terwijl deze wijziging niet strikt noodzakelijk lijkt. Dit geldt ook voor art. 7.1.14. Voorgesteld wordt om eerst te onderzoeken hoeveel impact deze wijziging voor het CJIB en andere ketenpartners heeft. Mocht deze wijziging grote uitvoeringsconsequenties hebben dan stelt het CJIB voor om de term 'last' te handhaven maar daarbij in de MvT aan te geven dat de term 'last' een 'opdracht' van de minister behelst. Indien de impact beperkt is, staat het CJIB er positief tegenover dat de term 'opdracht' wordt geïntroduceerd.

Verzoek om (tekstuele) aanpassing

- Tenuitvoerleggingstermijn bij betalingsregelingen (art. 7.1.8)

Verzoek

- Aanpassen van het wetsartikel met verlenging van een maximumtermijn om ongewenste effecten en veel impact van de huidige formulering te voorkomen (dan wel huidig artikel te handhaven).
- Het van overeenkomstige toepassing verklaren van de verlengingsmogelijkheid bij betalingsregelingen voor de minnelijke schuldsanering.

Het vierde lid van dit artikel vraagt nadere uitwerking en is ruimer dan het CJIB had bedoeld en had voorzien, namelijk dat enige verlenging van de tenuitvoerleggingstermijn voor zowel overtredingen als misdrijven plaatsvindt om uitval te voorkomen. Het CJIB voorziet ongewenste gevolgen en neveneffecten van de huidige formulering. Het CJIB verzoekt hierin tegemoet te komen door een

maximumtermijn in te stellen van bijvoorbeeld 72 maanden. Het CJIB treedt hierover graag met DWJZ in gesprek. Mochten de negatieve effecten niet opgeheven kunnen worden, dan stelt het CJIB voor om het huidige artikel niet te wijzigen.

Voorts wordt in lid 5 geregeld dat de tenuitvoerleggingstermijn kan worden verlengd in geval van een wettelijke schuldsanering. Het ligt in de rede dat hetzelfde geldt voor de minnelijk schuldsanering. Dat blijkt nu niet uit dit artikel. Graag doen wij de suggestie ook de minnelijke schuldsanering hieronder te laten vallen.

- Invrijheidstelling door directeur DJI (art. 7.1.18)

Verzoek

Invrijheidstelling bij VH uitsluiten in artikel 7.1.18 lid 1 sub b.

Art. 7.1.18 ziet op de invrijheidstelling door de directeur van de inrichting. Het voorstel van het CJIB is om onderdeel b van lid 1 zo te formuleren dat de invrijheidsstelling bij voorlopige hechtenis er niet onder valt. Een bevel tot vrijheidsbeneming kan ook een inverzekeringstelling (ivs) zijn. Onder bijzondere omstandigheden kan deze ivs ook uitgezet worden bij DJI. Het komt voor dat er een onrechtmatigheid is in de termijnen en de ivs uit de termijn loopt. Volgens de tekst van art. 7.1.18, eerste lid sub b moet de directeur de verdachte in dat geval vrijlaten als de verdachte de ivs bij DJI uitzit. De verdachte kan echter alsnog voor de rechter-commissaris worden geleid en rauwelijks in bewaring worden gesteld. Dan is de ivs wel uit de termijn gelopen, maar heeft dat niet tot gevolg dat de verdachte vrijgelaten wordt. Op de inhoudelijke eindsitting kan de rechter bij het opleggen van de straf rekening houden met het feit dat er een termijn is geschonden (art. 359a Sv). In het proces van voorlopige hechtenis kunnen fouten in het proces dus nog 'rechtgezet' en beoordeeld worden door een rechter. Die rechter verbindt er dan passende consequenties aan. Het is niet wenselijk dat een uitvoeringsorganisatie als CJIB of DJI dit namens de minister doorkruist.

- Aanwijzen toezichthouder (art. 7.2.1 lid 2 sub f)

Verzoek

Het verduidelijken van artikel 7.2.1 lid 2 sub c in combinatie met sub f.

Art. 7.2.1 ziet op toezicht op de naleving van voorwaarden. Zoals in de gecombineerde werkgroep besproken is er in de praktijk soms, bij wijze van uitzondering, behoefte aan het houden van toezicht door een andere toezichthouder dan de reclassering. Het CJIB is DWJZ erkentelijk dat is meegedacht aan een oplossing welke heeft geresulteerd in artikel 7.2.1 lid 2 sub f. In de praktijk gaat het veelal om opgelegde bijkomende straffen waar geen toezichthouder is aangewezen en/of de reclassering geen invulling aan kan geven. In de toelichting bij dit artikellid wordt dit probleem onderkend, echter, de lezing van dit lid in samenhang met lid 1 sub c roept vragen op nu daar enkel wordt gesproken van een door de rechter opgelegde opdracht tot het houden van reclasseringstoezicht. Dit lid lijkt geen rekening te houden met de situatie in de toelichting als er géén reclasseringstoezicht is bevolen. Het CJIB verzoekt DWJZ het artikel(lid) in overeenstemming te brengen met de toelichting.

- Toezicht (artt. 7.2.1 en 7.7.5)

Verzoek

Het creëren van een mogelijkheid voor het wisselen van het toezicht door een reclasseringsinstelling naar toezicht door een gecertificeerde instelling.

In de gecombineerde werkgroep heeft het CJIB de wens naar voren gebracht tot een duidelijke wettelijke grondslag op basis waarvan in specifieke situaties kan worden gewisseld tussen het regime van een gecertificeerde instelling en een reclasseringsinstelling in het kader van reclasseringstoezicht. De toelichting in het vierde lid van artikel 7.2.1, in combinatie met de verwijzing naar de toelichting van 7.7.5, maakt duidelijk dat bedoeld is om in deze mogelijkheid te voorzien. Deze mogelijkheid lijkt echter beperkt tot het wisselen van een gecertificeerde instelling naar een reclasseringsinstelling maar niet omgekeerd. Hoewel deze laatste situatie in de praktijk heel weinig voorkomt, is dat in zeldzame gevallen wel wenselijk. Het kan namelijk zijn dat er twee toezichten naast elkaar bestaan bij twee verschillende regimes en dat het wenselijk is om deze in één hand te houden. Het CJIB verzoekt DWJZ ook hiertoe een mogelijkheid te creëren.

Verzoek

Het verduidelijken van de rol van de minister bij de tenuitvoerlegging van toezicht.

Het voorgestelde art. 7.2.1 brengt onvoldoende tot uitdrukking dat de tenuitvoerlegging van toezicht onder de verantwoordelijkheid van de minister valt. Het CJIB vraagt zo mogelijk aanpassing van het artikel, dan wel aandacht voor een gedegen beschrijving van de rol van de minister in de toelichting bij artikel 7.2.1. Met name nu artikel 1.10.1 geen blijk geeft van de verantwoordelijkheid van de minister binnen de tenuitvoerlegging van toezicht op de naleving van vrijheidsbeperkende sancties, is (wanneer artikel 1.10.1 in de huidige versie blijft gehandhaafd) een duidelijke toelichting essentieel. Het CJIB vraagt in dit verband ook aandacht voor de tekst bij het zesde lid. Het informeren van de minister bij het niet naleven van voorwaarden "in verband met het compleet houden van de administratie op persoonsniveau" doet geen recht aan de rol van het CJIB in de tenuitvoerlegging.

- Tenuitvoerlegging voorwaardelijke straf of maatregel (art. 7.2.8)

Verzoek

Aandacht voor de uitwerking in de praktijk van de huidige opzet van artikel 7.2.8.

Art. 7.2.8 ziet op de tenuitvoerlegging van een voorwaardelijk niet tenuitvoergelegde straf of maatregel. De toelichting benoemt de mogelijkheid voor de OvJ om twee afzonderlijke vorderingen in te dienen in het geval er sprake is van een overtreding van een bijzondere voorwaarden én een nieuw strafbaar feit. Echter, in de praktijk gebeurt dit niet altijd waardoor de TUL niet direct ten uitvoer kan worden gelegd. Het CJIB hecht er waarde aan te benadrukken dat dit goede

afspraken vergt om te voorkomen dat geen aanvang kan worden gemaakt met de tenuitvoerlegging van de TUL omdat de onherroepelijkheid in de zaak aangaande het nieuw begane strafbare feit moet worden afgewacht.

- Administratiekosten (art. 7.7.29)

Verzoek

Het aanpassen van een onjuiste verwijzing naar administratiekosten.

Voor de tenuitvoerlegging van verbeurdverklaringen (art. 7.7.29) wordt verwezen naar art. 7.6.19, waarin de verwijzing naar art. 7.5.1, de administratiekosten, staat. Administratiekosten worden alleen in rekening gebracht bij geldboetevonnissen, strafbeschikkingen met een geldboete en Wahv-zaken.

- Minister en uitvoerende organisatie: welke uitvoeringsorganisatie wordt beoogd? (o.a. artt. 7.2.2, 8.4.28)

Verzoek

Toelichten welke organisatie namens de minister wordt bedoeld.

Van een aantal artikelen is het voor het CJIB niet duidelijk welke uitvoeringsorganisatie namens de minister verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging. Dit is onder andere het geval bij art. 7.2.2 waarin geregeld is dat de OvJ de aanhouding van de veroordeelde kan bevelen. In lid 4 wordt twee keer 'Onze Minister' genoemd. De vraag is welke uitvoeringsorganisatie hiermee wordt bedoeld. Voor het eerste deel zou dat het CJIB kunnen zijn en voor de tweede vermelding zou dat DJI kunnen zijn. Het verzoek is om dit toe te lichten in de MvT, zoals bij art. 8.2.9 is gedaan, om onduidelijkheden tussen de uitvoeringsorganisaties te voorkomen.

- Uitvoerende autoriteit (H 8, Boek 8)

Verzoek

Toelichten wie wordt bedoeld met 'uitvoerende autoriteit' en het opnemen in de MvT dat routing via de minister plaatsvindt.

In Hoofdstuk 8 van Boek 8 wordt meerdere keren gesproken over de 'uitvoerende autoriteit'. Het is niet altijd helder wie hiermee wordt bedoeld zoals in de artt 8.8.9 en 8.8.10 lid 2. Het derde lid van art. 8.8.9 is nieuw. Onduidelijk is wie in dit geval de uitvoerende autoriteit is. Gelet op de taken en verantwoordelijkheden van het CJIB als operationeel ketenregisseur lijkt dit het CJIB te zijn. Het verzoek is daarom om als verduidelijking in de MvT op te nemen dat routing via de minister/het CJIB plaatsvindt. Art. 8.8.10 lid 2 regelt dat het OM de uitvoerende autoriteit in kennis stelt van bepaalde situaties. Bij "uitvoerende autoriteit" gaan we er van uit dat hiermee het CJIB wordt bedoeld. Duidelijkheid hierover is gewenst.

Overig

- Strafrechtelijke beslissingen zonder uitvoeringscomponent

Verzoek

Het verankeren van de rol van de minister bij strafrechtelijke beslissingen zonder uitvoeringscomponent.

Het wetsvoorstel regelt niet de verantwoordelijkheid van de minister voor strafrechtelijke beslissingen zonder uitvoeringscomponent. Op bestuurlijk niveau is echter wel afgesproken dat deze strafrechtelijke beslissingen onder het bereik van de wet USB vallen. De minister is immers verantwoordelijk voor het tenuitvoerleggen van strafrechtelijke beslissingen en is in het verlengde daarvan verantwoordelijk voor het ordentelijk afronden van de tenuitvoerlegging als er geen wettelijke grondslag meer is voor verdere tenuitvoerlegging. De informatie uit die beslissing is noodzakelijk voor een persoonsgerichte en efficiënte tenuitvoerlegging van de beslissing zelf en van andere strafrechtelijke beslissingen. Het CJIB hecht eraan dat deze notie en de rol van het CJIB daarbij verankerd wordt, zodat dit een helder uitgangspunt biedt voor de nog te implementeren werkwijze inzake deze beslissingen.

- Hardheidsclausule geldboetes (art. 7.5.9)

Verzoek

- In overleg te treden over het indexeren, dan wel koppelen van het bedrag aan de 1^e categorie geldboete
- Uitbreiding van het bereik van de hardheidsclausule naar geldboetes opgelegd in strafbeschikkingen

Het CJIB treedt in vervolg op eerdere opmerkingen over de hardheidsclausule van art. 7.5.9 voor geldboetes graag in overleg om te kijken naar indexering van het bedrag waarvoor de hardheidsclausule geldt en naar een koppeling van dit bedrag aan de 1ste categorie geldboete. Hierbij wordt opgemerkt dat dit in het verleden ook de bedoeling lijkt te zijn geweest. Ook verzoekt het CJIB een uitbreiding naar de geldboetes opgelegd in strafbeschikkingen. Hierover is het CJIB reeds in gesprek met DGSenB en het OM.

- Discretionaire ruimte kwijtschelden verhogingen (art. 7.5.2 lid 3)

Verzoek

Het opnemen van een grondslag voor discretionaire ruimte voor het niet meer innen van verhogingen

In het verlengde van het gesprek dat het CJIB met de minister heeft gevoerd over de verhogingen binnen de Wahv en gewenste discretionaire ruimte voor het 'kwijtschelden van verhogingen', stelt het CJIB voor een grondslag in het wetboek van strafvordering op te nemen, ter verdere verbetering van het (ongewijzigd gebleven) artikel 7.5.2 lid 3.

- Verminderings- en kwijtscheldingsverzoek (art. 7.5.12)

Verzoek

Het borgen dat het CJIB alle beslissingen ontvangt in het kader van een verminderings- of kwijtscheldingsverzoek bij ontnemingsmaatregelen.

Art. 7.5.12 ziet op het vermindering- of kwijtscheldingsverzoek voor ontnemingsmaatregelen. In het derde lid van dit artikel is geregeld dat de rechtbank zonder onderzoek ter zitting kan beslissen als het tweede of volgende verzoek van de veroordeelde kennelijk niet ontvankelijk of kennelijk ongegrond is. Het is van belang dat het CJIB deze beslissingen ontvangt. De informatie kan bijdragen aan het beeld van de veroordeelde en het inzicht in het vermogen.

- Beëindiging taakstraf (art. 7.6.5. lid 2)

Verzoek

Het naar voren halen van de inwerkingtreding van artikel 7.5.5 lid 2 en enkele andere bepalingen.

Het CJIB stelt het zeer op prijs dat de beëindiging taakstraf geregeld wordt in art. 7.6.5 lid 2. Inmiddels is echter bekend geworden dat de inwerkingtreding van het nieuwe wetboek niet meer op 1 januari 2026 zal plaats vinden, maar op een later tijdstip. Het CJIB stelt daarom voor belangrijke wijzigingen zoals deze eerder in een Verzamelwet JenV, of zo mogelijk in relevante andere wetstrajecten, op te nemen. Dit geldt ook voor eerdergenoemde verzoeken ten aanzien van de artikelen 7.5.9 (hardheidsclausule geldboetes) 7.5.22 (verrekenen van geldsommen en discretionaire ruimte om af te zien van verrekenen) en de discretionaire ruimte om de verhogingen kwijt te schelden.

Tenuitvoerlegging in relatie tot de Boeken 1 t/m 6

Verzoek

Het agenderen van de onderwerpen juridisch jaar en bevel ivs voor bespreking in de gecombineerde werkgroep ten behoeve van de aanvullingswet.

In de Boeken 1 t/m 6 is een aantal artikelen opgenomen die de tenuitvoerlegging raken waarvan het CJIB verzoekt die te agenderen voor de aanvullingswet. Dit geldt o.a. voor art. 1.1.13 waar het juridisch jaar wordt geregeld en art. 2.5.15 lid 3 waar geregeld is dat de reclasering direct van het bevel tot ivs in kennis wordt gesteld, maar dit voor de minister niet is geregeld. Gelet op de verantwoordelijkheid van de minister moet de minister, zijnde operationeel ketenregisseur, in kennis worden gesteld.

Tot slot

Het CJIB blijft voor het vervolg graag betrokken en is graag bereid om, ook na bespreking in de gecombineerde werkgroep, onze reactie te geven op de aanvullingswetten en lagere regelgeving.

Ten slotte merk ik nogmaals op dat, ondanks dat het wetsvoorstel beleidsarm zou zijn, er wel degelijk uitvoeringsconsequenties te verwachten zijn zoals eerder in mei 2020 al is aangegeven aan DGS&B. Nu de tekst van de eerste vaststellingswet naar de Tweede Kamer is gegaan en voor dit moment vaststaat, is het van belang dat de uitvoeringsconsequenties verder uitgewerkt worden. Het CJIB is in afwachting van het formele verzoek daartoe. Wij zijn inmiddels, in lijn met het Programma modernisering wetboek van Strafvordering, gestart om de structurele uitvoeringsconsequenties (inclusief kosten) verder in beeld te brengen, evenals de incidentele kosten.

Hoogachtend
De Algemeen directeur van het Centraal Justitieel Incassobureau

Bijlage

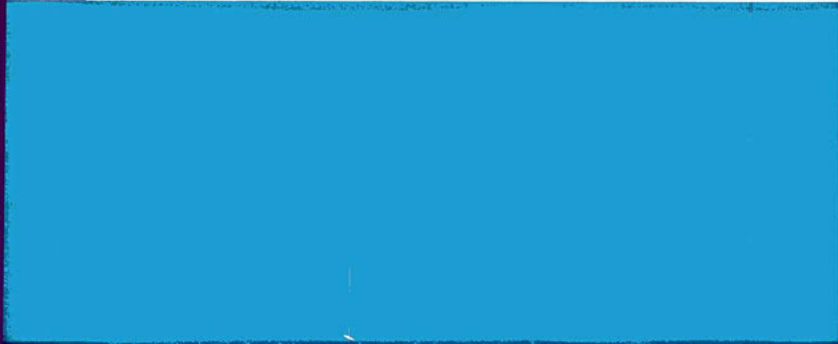
Voorstel voor een tekst in de MvT omtrent de rol van het CJIB als verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging en de rol als operationeel ketenregisseur

Hoofdstuk 10 Tenuitvoerlegging (algemene toelichting, naast de artikelsgewijze)

Dit hoofdstuk bevat algemene uitgangspunten voor de tenuitvoerlegging. In het huidige wetboek zijn deze uitgangspunten sinds de inwerkingtreding van de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen opgenomen in het eerste hoofdstuk van Boek 6. Met de inwerkingtreding van het huidige Boek 6 is de Minister van Justitie en Veiligheid belast met de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Deze directe verantwoordelijkheid stelt de Minister in staat zicht te hebben op de gehele tenuitvoerleggingsketen en centraal te sturen op een snelle en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Daarbij staat een persoonsgerichte tenuitvoerlegging centraal evenals het versterken van de positie van slachtoffers en het goed informeren van alle relevante partners binnen en buiten de strafrechtketen. Als gevolg van deze verschuiving van bevoegdheden is het openbaar ministerie niet langer belast met administratieve werkzaamheden en richt het zich meer op zijn magistratelijke taken binnen de tenuitvoerlegging. Het openbaar ministerie draagt zorg voor de verstrekking aan de Minister van voor tenuitvoerlegging vatbare beslissingen en is bevoegd tot het nemen van opsporings- en vervolgingsbeslissingen en het aanbrengen van zaken bij de strafrechter teneinde deze een vervolgbeslissing te laten nemen, die op haar beurt weer wordt uitgevoerd door de Minister. De beleids- en beheersmatige sturing van de tenuitvoerlegging vindt plaats vanuit het ministerie van Justitie en Veiligheid. De feitelijke tenuitvoerlegging en de sturing daarop is door de Minister belegd bij het CJIB, die daarmee de rol als operationeel ketenregisseur vervult. In hoofdstuk 10 worden regels gesteld over de tenuitvoerlegging waarbij in de artikelen 1.10.1 en 1.10.7 nader op de bevoegdheidsverdeling tussen de Minister en het openbaar ministerie wordt ingegaan.

PostNL
Port betaald
Port Payé
Pays-Bas

Ontvangen
31 JULI 2023
Rijnmond

Gezien scankamer
JenV

31 JULI 2023

20900 - #X830XDX#00#0000#

